

Klarhed over, hvorledes det hele hænger sammen; saa bliver der neppe nogen Strid om det.

Finansministeren (Brandes): For den hellige Borgfreds Skyld mener ogsaa jeg, det er heldigst, at vi fastslaaer den lille Uenighed, der er. Jeg vil gerne, efter at Minister J. C. Christensen nu har talt, fastslaa, hvad der da er sket, idet jeg mener, at den Hemmelighed, som naturligvis skal skjule Ministeriets indre Forhandlinger, er noget brudt, Sløret til en vis Grad løftet ved det, Minister Christensen nu sagde. Der har, som det ogsaa fremgaar af hans Ytringer, været ført to Forhandlinger, og ved den anden Forhandling er man kommet til Enighed — jeg tror ikke, der har været nogen Uenighed om, at der er ført to Forhandlinger, og at der til Slutning opnaaedes Enighed mellem min ærede Kollega og mig. Den første Forhandling gik saaledes for sig, — og det tror jeg, at alle Medlemmer af Ministeraadet er klare over —, at jeg som Finansminister for at kunne fremsætte dette Lovforslag anmodede om, at man vilde forelægge det for Partierne, og at man saa vilde meddele mig og de andre Medlemmer af Ministeriet, hvorvidt man kunde tiltræde dets Bestemmelser, for at vi kunde undgaa Strid derom. Alle ved, af hvilke Grunde man ikke ønskede at staa her i Tinget og drøfte de enkelte Tillæg og de enkelte Sæts. Der kom saa den Besked fra Socialdemokraterne og de Radikale, at man kunde tiltræde Lovforslaget, som det den Gang var formet, og som det nu i Virkeligheden er formet; og fra det konservative Folkeparti kom der gennem Minister Rottbøll det Svar, at man ikke ønskede nogen Løngrænse, men ellers kunde tiltræde Lovforslaget. Derimod gav Partiet Venstre gennem sin Repræsentant i Ministeriet den Besked, at det var en Betingelse fra Venstres Side for at tiltræde Lovforslaget, at man søgte Dækning for den Merudgift, som var en Følge af Lovforslagets Bestemmelser, i Forhold til tidligere Dyrtidstillægslove, gennem en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, Person- og Godstaksterne, og Pakkepostportoer. Det var en Betingelse, og da jeg spurgte Minister J. C. Christensen, om dette skulde forstaaes

saaledes, at man, hvis denne Betingelse ikke opfyldtes, kunde komme til at stemme imod Lovforslaget, svarede Hr. J. C. Christensen, at det var muligt. Jeg vil ikke gaa videre, men jeg har egentlig den Fornemmelse i min Hjerne, at han svarede, at det var rimeligt. (*Minister J. C. Christensen:* Jeg sagde „maaske“.) Nu er det altsaa klaret gennem det, Minister Christensen der selv siger; han svarede „maaske“, og dette har jeg Lov til at fortolke saaledes, at det var baade muligt og rimeligt, at det kunde ske. Dette er — jeg tror, at f. Eks. Minister Rottbøll, som er til Stede, vil bekræfte det — den nøjagtige Forklaring af, hvad der skete i Ministermødet. Derpaa søgte vi ved en Forhandling af den venskabelige og hyggelige Art, som overhovedet udmærker dette Ministerium med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi optræder overfor hinanden, at komme videre, og jeg maa her sige, at jeg ligesom Minister Christensen beklager, at hvad der sker indenfor Ministeriet, kommer ud; jeg forstaaer det nemlig saaledes, at det var en Beklagelse, Minister Christensen udtrykte; der er jo den skønneste Enighed herom imellem os, som der nogen Sinde har været mellem to Politikere. Vi søgte altsaa at komme videre og naaede da derhen, hvor vi nu er naaet: at jeg erklærede, at jeg ved Fremsettelsen af Lovforslaget vilde udtale, hvad jeg ogsaa nøjagtigt har gjort, at der under Forberedelsen af nye Skattelove til Forøgelse af Statens Indtægt ogsaa vilde blive taget Hensyn til at skaffe Dækning for den Merudgift af 12 Mill. Kr., som denne Lov vil medføre.

Wulff: I Anledning af den ikke uvelvillige Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister modtog min lille Henstilling angaaende § 12 i Lovforslaget, vil jeg gerne for en Sikkerheds Skyld bemærke, at mit Ønske eller Krav, eller hvad jeg skal kalde det, i alt Fald ikke gik nær saa vidt som at kræve fuldt Tillæg for begge Ægtefæller, saaledes som det lod til, at Ministeren havde forstaaet det. Jeg kan meget vel tænke mig en Mellemting; man kunde f. Eks. i Stedet for 800 Kr. give 600 Kr., eller hvad der nu maatte findes passende. Og hvis der fremtidig skulde foregaa Overvejelser om den Sag,